

Krigsspil - Operation Slovakiet

Indledning

Her kommer grundlaget til og beretninger fra endnu et krigsspil efter Command Decision reglerne.

Grundlaget er - naturligvis kan man næsten sige - skrevet af Per Finsted, men spillet var nu alligevel anderledes, end vi plejer at se dem.

For det første var der ikke tale om Anden Verdenskrig, men om en lille - tør man sige overset - krølle i verdenshistorien, nemlig krigen mellem Ungarn og Slovakiet i marts 1939.

For det andet, så var der tale om materiel og våben af en kaliber, som vi ikke just er vant til. Maskingeværbæbnede tanketter var pludselig blevet en magtfaktor på slagmarken!!

Indhold

- [Historisk ramme](#)
- [Grundlaget](#)
- [\(1\) Per Finsteds beretning fra den første aften](#)
- [\(2\) Peter Kamp Nielsens beretning fra den første aften](#)
- [\(3\) Ole Friedrichsens beretning fra den første aften](#)
- [\(4\) Per Finsteds beretning fra den anden aften](#)
- [Søren Juuls billeder fra spillet](#)

Historisk ramme

Baggrund

Efter den tyske besættelse af Sudeterland den 1. oktober 1938 begyndte de omkringliggende lande at gøre krav på forskellige områder af Tjekkoslaviet.

Polen gjorde krav på, og fik visse landområder, men også Ungarn ønskede sin del i kagen - provinserne Ruthenien og Slovakiet. Tjekkoslaviet sendte tropper til grænsen og det kom til enkelte træfninger langs grænsen.

I Tjekkoslaviet arbejdede nationalistiske elementer, støttet af Tyskland og Ungarn for disse områders selvstændighed, og inden udgangen af oktober 1938 opnåede de et vist selvstyre, hvorved Tjekkoslaviet blev et land, mere af navn end gavn.

Ungarn udnytter situationen

Ungarn fortsatte sine forsøg på at destabilisere situationen og tillod bevæbnede bander (*Rongyos Gárda* = Den lasede Garde) at trænge ind i Ruthenien, hvor de dog hurtigt blev nedkæmpet. Tjekkoslaviet begyndte at mobilisere og henvendte sig i desperation til Rumænien, som ikke var uinteresserede i at blande sig, hvis de fik en officiel anmodning.

Tjekkoslaviet tilbød Ungarn visse grænseområder, for - en gang for alle - at få fred for yderligere ungarske territoriale krav. Ungarerne var dog langt fra tilfredse og mente at kunne få mere ud af sagen ved at appellere sine krav til England og Frankrig, som dog ignorerede henvendelsen.

Tyskland og Italien derimod var mere lydhøre og en stormagtskonference (Tyskland, Italien, England og Frankrig) under forsæde af den tyske og italienske udenrigsminister - Joachim von Ribbentrop og grev Galeazzo Ciano - bestemte, at de tjekkoslovakiske grænseegne, som hovedsagelig var beboet af magyarer, skulle overdrages til Ungarn. Herved fik Ungarn ca. 12.000 km² og mere end 1 mio. indbyggere, men det var stadig ikke nok...

Karpato-Ukraine og Slovakiet

De indre uroligheder i Slovakiet og Ruthenien fortsatte, og den tjekkoslovakiske regering, som fortsat havde ansvaret for provinsernes ydre grænser, bekæmpede fortsatte bandeangreb fra Polen og Ungarn..

Stærkt støttet af tyske kræfter udråbte Ruthenien sig 1. januar 1939 som selvstændigt nation, under navnet Karpato-Ukraine, og Tyskland besluttede i februar, at den bedste løsning på problemerne ville være en tyskstøttet selvstændig slovakisk nation, snarere end at give området til Ungarn. Periodens endelige punktum for Tjekkoslaviet blev sat, da tyske tropper - for at sikre ro og orden - den 15. marts 1939 rykkede ind i Prag.

Karpato-Ukraine tjente nu ikke længere noget formål for Tyskland, hvilket ungarerne udnyttede til - uden nævneværdig modstand - at besætte området, som officielt blev overtaget den 16. marts 1939.

Ungarn udnyttede videre situationen til at rykke ind i Slovakiet, hvis forsvarsaftale med Tyskland trådte i kraft den 23. marts 1939, og håbede, at den tyske støtte også var halvhjertet, men her tog de fejl...

Krigen med Slovakiet

Krigen begyndte natten mellem den 22. og 23. marts 1939, da ungarske enheder kort efter midnat krydsede grænsen til Slovakiet, hvor de besatte byen Ubla.

I løbet af de tre følgende dage rykker ungarske tropper 20-30 kilometer ind på slovakisk område, hvor de kæmper mod enheder af den nyoprettede slovakiske hær.

Tyskland meddeler nu Ungarn, at tyske tropper, i henhold til forsvarsaftalen med Slovakiet, vil blive indsat, såfremt ungarnerne ikke straks stopper fremrykningen.

Fra ungarsk side skynder man sig at hævde, at det skam aldrig havde været meningen at rykke længere frem, men at man blot ville besætte enkelte grænsebyer, så grænsen kunne få et mere hensigtsmæssigt forløb...

Krigens resultat

Efter stærkt tysk pres nedsættes nu en slovakisk-ungarsk grænsekommission, som får til opgave at løse uoverensstemmelserne.

Den 31. marts 1939 afstår Slovakiet ca. 12.000 km² og knap 700.000 indbyggere, som dermed kommer "hjem" til Ungarn.

Kaare Myltoft

Krigsspil - Operation Slovakiet

[Indledning](#) - [Grundlag](#) - [Beretning \(2\)](#) - [Beretning \(3\)](#) - [Beretning \(4\)](#) - [Billeder fra spillet](#)

Fægtningsberetning, 1. del

Indledning

For at mit bidrag til beretningen om spillet nu ikke alene skal blive en tør opremsning af fakta, så giver jeg ordet til chefen for 1. Afdeling af 1. Husarregiment "Franz-Josef", Pál viz Pefinski:

1. Husarofficer.

Forhistorien

Det er faldet i min lod at berette om, hvad min enhed foretog sig i spillet, der tog udgangspunkt i kampene mellem Ungarn og Slovakiet i marts 1939.

Formålet med selve operationen var at føre de gamle ungarske områder, der på forræderisk vis var frarøvet vor stolte nation, tilbage under ungarsk overhøjhed. Det var følgelig vores forventning, at vi overalt ville blive modtaget som befriere, da området overvejende bebos af magyarere, der nu blot havde fået udskiftet deres tjekkoslovakiske herrer med tilsvarende fra den nye tyske lydstat Slovakiet. Lidet kunne jeg ane, at vi senere kom til at kæmpe på samme side, mod alle tænkelige menneskers fælles fjende - de kommunistiske horder i øst - men det er en anden historie...

Det var første gang, at vi skulle i krig, så denne mulighed for at føje nye heltegerninger til vort stolte regiments århundredlange traditioner, imødeså vi med spænding. Det var en veluddannet enhed, der var draget fra garnisonen i Budapest mod grænseegnene.

Hvad kunne denne nye nation Slovakiet stille på benene, som kunne hamle op med 1. Husarregiment, der oven i købet havde navn efter vores gamle kejser "Franz-Josef"? At Skoda Fabrikkerne producerede glimrende våben var en velkendt sag og vor hær, der trodsigt havde rejst sig mod alle odds fra den

allierede såkaldte kontrolkommission, havde mange af disse våben i sit arsenal.

I regimentet havde vi selv nogle af disse gode våben, blandt andet vores "husarkanoner" - tidligere 7,5 cm bjergkanoner, hvorpå der var monteret større hjul, således at de kunne trækkes af en forstilling. Også vort feltartilleri var udrustet med 8 cm feltkanoner fra Skoda Fabrikkerne. Men hvorledes ville disse våben fungere, når de blev betjent af tidligere tjekkoslovakiske soldater, der nu var i den nye nations tjeneste?

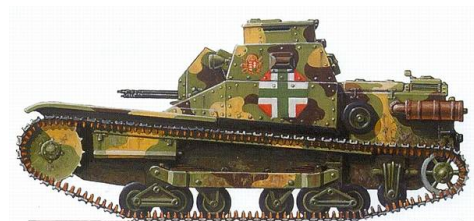

2. 7,5 cm kanon (husarkanon) 1915/31.M.

3. Slovakisk LT vz. 35.

Fra udenlandske militære tidsskrifter kendte vi til de tjekkoslovakiske kampvogne, der nok fremtrådte noget mere frygtindgydende end vores egne italienske og svenske kampvogne, men hvis mandskab næppe var besjælede af samme vilje, som vores pansersoldater.

4. Ungarsk 35.M Ansaldo.

I sandhedens interesse må jeg dog indrømme, at de italienske kampvogne fra Ansaldo Fabrikkerne viste sig at være noget ustabile i drift og de havde derfor en tendens til ikke at ville køre, når der var brug for det. Men den del af historien vil jeg overlade til chefen for kampvognseskadronen...

Krigens første dag

5. Husarer og en 38.M Toldi.

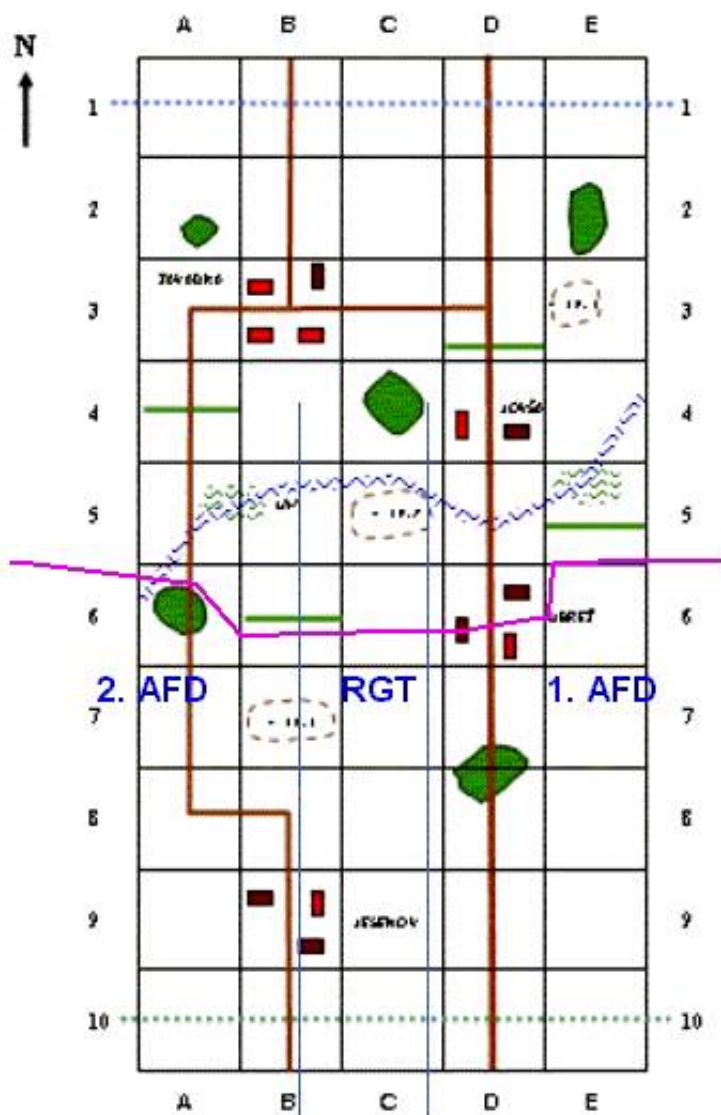
Krigen startede den 23. marts 1939, da vi overskred den slovakiske grænse og rykkede ind i de gamle landområder.

Bortset fra enkelte småstyrker mødte vi ikke nogen rigtig modstand, men det var en glimrende træning for mine soldater at arbejde under feltforhold og for vores heste, som tog de nye udfordringer uden at kny.

Sent om aftenen den 23. marts 1939 var vi nået frem til området syd for Jensenov. I løbet af natten var jeg til befalingsudgivelse ved regimentet...

Jeg fik her ordre til næste formiddag klokken 10.00 at rykke videre frem mod Ubrez, som skulle forankre regimentets videre angreb over floden Uh.

Det bliver alvor

Jeg skulle forudse senere at indtage Jovša, og afhængig af situationen enten støtte 2. Afdelings angreb mod Zavadka, eller selv føre det, med støtte af 2. Afdeling.

Regimentschefen tildelte mig stabseskadronens panserværnskanondeling samt - i første fase - regimentets luftværnsmaskingeværdeling, der blev transporteret på lastvogne.

Jeg formulerede følgende plan for angrebet:

1. 1. Eskadron, Maskingeværeskadronen, Panserværnskanondelingen og Luftværnsmaskingeværdelingen skulle - ad landevejen - med størst mulig hastighed rykke frem til Ubrez
2. 2. og 3. Eskadron skulle rykke frem i terrænet øst for landevejen med de mål at besætte området øst for byen.
3. Selv ville jeg følge med Maskingeværeskadronen.

Spillet begynder

I Træk 1 gik det i strakt karriere frem ad landevejen og forspidsen nåede frem foran skoven syd for Ubrez, mens 2. og 3. Eskadron fulgte med frem i terrænet, naturligvis noget langsommere.

I Træk 2 lod jeg Maskingeværeskadronens morterdeling gå i stilling i skovkanten, hvorfra den kunne støtte angrebet, mens jeg lod 1. Eskadron sidde af og rykke ind i Ubrez. Selv rykkede jeg med Maskingeværeskadronens tre delinger frem i den sydvestlige udkant af byen, for herfra at kunne støtte 1. Eskadron.

Nu kunne vi se, at der var fjendtlige enheder i byen og i løbet af de næste to træk gik det op for os, hvilke enheder vi stod over for: En kampvognseskadron (med to kampvogne); et cyklistkompagni (tilsyneladende med tre delinger) samt en ukendt enhed af kompagnistørrelse.

6. 8 cm mortar 36.M.

Samtidig var 2. og 3. Eskadron nået frem på højde med Ubrez. Herfra har de observeret mod Jovša, hvor der befinder sig et større antal køretøjer - lastvogne og stabsvogne - tilsyneladende den fjendtlige bataljons træn mv.

I Træk 3 rykkede 1. Eskadron frem gennem Ubrez og kæmper om huse i nordkanten af byen. Som jeg forstår meldingerne, så har der været tab. Maskingeværeskadronens ene deling søgte med frem i den vestlige del af byen, men mødte her en slovakisk deling, som tilføjede den tab, hvorefter den måtte trække sig tilbage, syd for byen.

Morterdelingen har i Træk 3 og 4 søgt at støtte kampene i nordkanten af byen, men skudordrerne har været for upræcise til at skydningen har haft nogen effekt.

7. Middeltungt maskingevær 07/31.M.

I Træk 4 rykkede 2. Eskadron ind i Ubrez fra øst for at støtte 1. Eskadrons kamp.

Der er nu givet ordre til, at 3. Eskadron rykker ind nord for byen, for herfra dels at kunne støtte kampene om byen, dels at være klar til at rykke over broen mod Jovsa.

Maskingeværskadronens to delinger i Ubrez har ordre til at rykke tættere på hovedgaden, således at de kan beskyde de fjendtlige enheder, der søger at trænge frem gennem byen.

8. 3,7 cm panserværnskanon 36.M.

Panserværnkanondelingen nåede i Træk 2 frem til udkanten af byen, hvor den prodsede af, så den kunne tage kampen op mod de fjendtlige kampvogne, hvis de skulle rykke gennem byen.

I Træk 3 skubbede besætningen kanonen i byen og delingen er nu i stilling i sydkanten af byen, hvorfra den forhåbentlig kan beskyde de fjendtlige kampvogne...

Der er dog tilsyneladende fjendtligt infanteri på vej frem mod stillingen, og de slovakiske kampvogne ser ikke ud til at have ordre til at bevæge sig, så om det kommer til den ønskede kamp eller ej, det vil vise sig i Træk 5.

9. Middeltungt maskingevær 07/31. M i vognaffutage.

Luftværnsmaskingeværdelingen var lige ved at komme galt af sted, idet de tilsyneladende var så ivrige, at de var ved at overhale kolonnen og personligt lede fremrykningen.

Heldigvis fik jeg dem stoppet, og de holder nu i stilling på landevejen syd for Ubrez.

Jeg håber, at jeg disponere over dette aktiv nogle træk endnu, men jeg må forudse, at regimentschefen ønsker delingen tilbage, så den kan luftsikre regimentets kommandostation og kanonlinien sydvest for Ubrez.

Starten på Træk 5 afventes nu med spænding!

Afslutning

Det var så beretningen den første spilleaften, som Pál viz Pefinski oplevede den.

Kilde	Illustration
1. <i>Honvédszázadok, Magyar királyi honvédség, 1920-1945</i> af Ságvári György, Somogyi Győző og Szabó Péter, Forlaget Timp, Budapest 2001, ISBN 963-00-7540-7.	1., 2., 5., 6. og 8.
2. Танк PzKpfw.35(t) Skoda LT vz.35 +2фиг.	3.
3. <i>A Dunától a Donig - A Magyar Királyi Honvédség a II. világháborúban</i> , Pro Modell Archiv, ISBN 1419-9017.	4. og 9.
4. <i>Ungarische Reiter in der Ukraine</i> , Die Wehrmacht, Nr. 18/5. årgang, fra 27. august 1941 7.	

Som idémand bag spillet kan jeg med tilfredshed konstatere, at alle spillerne indtil videre synes tilfredse med spillet, blandt andet er det fremhævet som positivt, at styrkerne er overskuelige, hvilket noteres til senere brug.

Jeg er ikke i besiddelse af opbyggeligt materiale, som kan illustrere håbet, om at slovakisk jord igen kommer på ungarske hænder.

I stedet vil jeg derfor illustrere håbet om, at ungarsk parti vinder spillet med denne plakat, som udtrykker håbet om, at Transsylvanien (Erdély) - det klassiske ungarske territorialkrav - igen bliver en del af Ungarn.

Plakaten er fundet - et eller andet sted - på Internettet.

Per Finsted

Krigsspil - Operation Slovakiet

[Indledning](#) - [Grundlag](#) - [Beretning \(1\)](#) - [Beretning \(3\)](#) - [Beretning \(4\)](#) - [Billeder fra spillet](#)

Fægtningsberetning, 2. del

Indledning

Sådan oplevede en anden spiller - Peter Kamp Nielsen - den første spilleaften.

Overvejelser

1. Husarofficer.

Som stabsofficer, der tidligere har tjenstgjort sammen med Pál viz Pefinski fik jeg under et besøg hos ham og en anden gammel kammerat, der desværre var bortrejst, kommandoen over hans 2. Afdeling af 1. Husarregiment.

Årsagen var de store muligheder som fædrelandet havde på daværende tidspunkt. Da opgaven blev givet og situationen kendt, blev der foretaget en hurtig operativ overvejelse; senere dukkede regimentschefen op, han havde været til koncert med sin datter, som det hed sig ..., men han godkendte vores beslutninger.

De operative overvejelser gav følgende resultat:

Opgaven var at erobre de udpegede byer, i vejen var slovakkerne. Der var intet i foresat myndigheds plan, der skulle tages hensyn til. Terrænet gav plads til at operere med op tre afdelingers værdi i front.

Kritisk terræn var broerne over Uh, skoven S for Uh samt bakke 10.1, og bakke 10.2.

Vores styrker var først og fremmest beredne, hvilket gav en mobilitetsfordel frem for størstedelen af

slovakkerne.

I kamp

2. Slovakisk OA vz. 30 panservogn.

Da 2. Afdeling havde afgivet en eskadron med middeltung maskingeværdeling, var det en ret lille styrke jeg kunne sende frem mod Uh. 4. Eskadron blev sendt i marchkolonne ned ad vejen og jeg selv førte de to maskingeværdelinger og morterdelingen frem mod Jensenov og 5. Eskadron fulgte med på flanken.

Da 4. Eskadron når frem i N-kant, ser den en fjendtlig panservognsdeling ved broen over Uh og bevægelse i hegnene ved Zavadka. Som følge heraf går den i stilling i N-kant skov.

Jeg befaler morterdelingen i stilling bag højde 10.1 og gå i gang med at indrette mit kampstade på det østlige affald af bakken.

3. Ungarsk maskingevær 07/31 M.

Maskingeværdelingerne befalede jeg fremad for at danne et støttelement for en overgang over Uh.

5. Eskadron forsatte frem mod Uh, men blev beskudt og da eskadronchefen red tilbage for at se, hvad der var sket, fulgte resten af eskadronen efter.

Chef/4. eskadron lod morterdelingen beskyde panservognen på broen og havde den store fornøjelse at se resterne køre tilbage.

4. Slovakisk middeltungt maskingevær.

Da 3 fjendtlige maskingeværdelelger rykkede frem mod Uh mellem "midtskoven" og Zavadka, skiftede han ilden over på disse.

Der var blevet observeret en slovakisk feltkanon i hegnet lige S for Zavadka, hvilket jeg opfattede som en indikation på en mulig FJ forsøg på fremtrængen over Uh.

Dette blev bestyrket, da der blev lagt røg foran broen, samtidigt med at eskadronschefen valgte at gå tilbage for at se hvorledes det gik med at få maskingeværdelelgerne frem.

Disse havde dog valgt at gå tilbage for at unddrage sig virkningen af en virksom mortarbeskydning.

5. Slovakisk 7,5 cm infanterikanon Škoda vz. 15.

Dette foregik samtidigt med at jeg trak 5. eskadron frem og forberedte en lektion om ungarsk storhed og historie for at få adspredt vores drenge fra de triste tanker som tabet af deres kammerater havde givet 5. Eskadron og maskingeværdelelgerne.

Afslutning

På dette tidspunkt blev jeg kaldt vestpå og jeg hørte at Chef/2. Afdeling var på vej til fronten, drog jeg med et vist vemod bort fra lyden af vores sejrige våben...

Peter Kamp Nielsen

6. Husarofficer, i sommeruniform.

Kilder

1. *Honvédhuszárok, Magyar királyi honvédlövasság, 1920-1945* af Ságvári György, Somogyi Győző og Szabó Péter, Forlaget Timp, Budapest 2001, ISBN 963-00-7540-7.

2. [Бронееавтомобиль Татра ОА vz.30.](#)

3. [Z histórie Slovenského štátu.](#)

Illustration

1., 3. og 6.

2.

4. og 5.

Krigsspil - Operation Slovakiet

[Indledning](#) - [Grundlag](#) - [Beretning \(1\)](#) - [Beretning \(2\)](#) - [Beretning \(4\)](#) - [Billeder fra spillet](#)

Fægtningsberetning, 3. del

Indledning

Ole Friderichsen, som fører regimentstropperne, skriver således om sine oplevelser den første spilleaften.

Indledning

1. Husarofficer.

Tidsmaskinen er aktiveret og uret sat til ultimo marts 1939.

Må jeg allerførst præsentere mig selv - von Friderich er navnet.

Oprindelig gammel tysk slægt med traditioner for krigsførelse - dog mest på administrativt niveau. Kæmpede til det sidste for den gamle Østrig-ungarske kejsers sag og har ikke rørt våben siden. Familien har i generationer skiftevis dyrket vin og kæmpet for fædrelandet her i det, der nu er den suveræne stat Ungarn.

Optændt af retfærdig harme over den valne holdning omverdenen har til vore rimelige krav på naturlige grænser, har jeg stillet mig til rådighed for fædrelandet igen.

Og der er øjeblikkeligt brug for mig. Chefen for Husarregiment "Franz-Josef" er kommet slemt til skade, og jeg bliver sendt direkte til regimentet i den 12. time. Vi skal befri vore folkefæller nord for floden Uh.

Jeg ankommer til regimentets tildelte opmarchområde lige i tide til at konstatere at cheferne for henholdsvis 1. og 2. Afdeling, har holdt et kort stabsmøde alene, og stort set ribbet stabskompagniet for tunge våben.

Jeg får omgående fat i chefen for 1. Afdeling, en vis Pefinski, som slår ud med armene, idet han forklarer at fordelingen af ressourcer allerede var planlagt inden den gamle regimentschef takkede af. Jeg har ikke tidligere haft lejlighed til at tjene sammen med denne unge major, som uden tvivl er særdeles kompetent, men jeg har en lurende fornemmelse af, at han i pressede situationer skriver sine egne regler for krigsførelse.

Jeg godkendte de trufne dispositioner på højre fløj, men lod tydeligt skinne igennem at jeg fandt det uheldigt at luftforsvaret ikke længere dækkede vort artilleri i centrum.

2. Toldi 38 M kampvogn.

Jeg vendte tilbage til centrum for der at konstatere at hovedparten af vore tapre pansersoldater lignede en flok ænder ved spisetid. Stort set alle havde numsen i vejret og overkroppene skjult i det indre af vore Ansaldoer.

Kaptajn Pivski i vores panserværns pryd - den kraftfulde Toldi 38'er, redegjorde kort for opklaringsbataljonens tilstand og forsikrede mig om, at alle ville være klar når lyskuglerne gik til vejrs.

Et smut forbi artilleriafdelingen og stabskompagniets skytteskadron forsikrede mig om at sindsro og faglig stolthed stadig var i højsædet i dette stolte regiment.

Der var lige tid til at ride over forbi venstre fløj, hvor der ventede en noget af en overraskelse. I stedet for min gamle kampfælle NB, for hvem det ville falde helt naturligt at føre venstre fløjs henholdende og afventende kamp, fandt jeg i stedet en bondesnu major med en dialekt så påfaldende, at ingen kunne være tvivl om at her var ægte repræsentant fra vor nations allervestligste landdistrikter.

Det viste sig dog, at han kun skulle holde skansen indtil NB nåede hjem til regimentet fra sin orlov. Jeg indskærpede den fremmede major, at han skulle undgå at indvikle sig hovedkulds i kamp, da vi først måtte se, hvor vi bedst kunne benytte regimentets 2. Afdeling.

Klokken var ved at falde i slag, og jeg hastede tilbage til min plads i centrum.

Træk 1

3. 7,5 cm kanoner (husarkanoner) 1915/31.M i stilling.

Jeg lod startsignalet gå til vejs: 2 grønne 1 gul og 1 rød, efterfulgt af 4 hvide. Ikke til at misforstå.

Stabskompagniet blev sendt frem i højeste hastighed, frem mod det levende hegn sydvest for Ubrez, fulgt af 7,5cm bjergkanonen (husarkanon).

Artilleriafdelingen havde også ordre til at gå frem til hegnet for der at gå i stilling. Vores skyts bør herfra kunne støtte Pefinski's 1. Afdeling, når denne efter planen går ud på nordsiden af Ubrez.

Vore pansersoldater er nu atter i en position med hovedet opad. Kaptajn Pivski gør en række indviklede håndbevægelser og panserkøretøjerne sætter sig i bevægelse - det vil sige næsten alle. Tilbage i ensom majestæt står en Ansaldo.

4. En 35.M Ansaldo bjærges.

Nu har vi i vor familie altid haft en svaghed for italienske fuldblodsracere, så jeg mener godt, at jeg kan give en hånd med, så vore tapre pansersoldater kan komme til at deltage i befrielsen.

Træk 2

Mine folk er ved at gå i stilling langs hækken som aftalt og jeg giver lige en sidste hånd med i Ansaldoen. Godt at vide, at man gør en forskel.

Træk 3

Så kører Ansaldoen igen. Op til de andre med dig. Jeg rider frem mod hegnet og hører nu morternedslag i skovene mod vest. Der burde være helt stille derovre. Satans - bare NB var her nu.

Vore kanoner er nu i stilling, og vi observerer ud i området nord for os. Vi aner en feltkanon i et hegn syd for Zavadka. Der høres heftig håndvåbenild fra Ubrez. Pefinski må have mødt kraftigere modstand end ventet.

5. Ungarsk observationsstade.

Træk 4

Vort panser holder i tomgang bag hækken klar til aktion, når 1. Afdeling har sikret Ubrez og dermed vores højre flanke.

Vore 2 kanoner spyr ild. Den fjendtlige kanon skal sættes ud af spillet hurtigst muligt. Vi rammer selvfølgelig målet og de tager helt givet tab.

Det forlyder at der set flere fjendtlige kampvogne i Ubrez...

Tidsmaskinen slukkes.

Afslutning

Det var så Ole Friderichsens beretning fra den første spilleaften.

1. Honvédszázarak, Magyar királyi honvédség, 1920-1945 af Ságvári György, Somogyi Győző og Szabó Péter, Forlaget Timp, Budapest 2001, ISBN 963-00-7540-7. 1., 3. og 6.
2. A Dunától a Donig - A Magyar Királyi Honvédség a II. világháborúban, Pro Modell Archiv, ISBN 1419-9017. 2. og 4.
3. Honveds am Don af Gert Habedanck, *Die Wehrmacht*, Nr. 17/6. årgang, fra 19. august 1942 5.

Om ikke andet, så håber vi på, at vores tropper bliver hilst med begejstring, når de en gang vender hjem fra krigen!

6. Parade.

Krigsspil - Operation Slovakiet

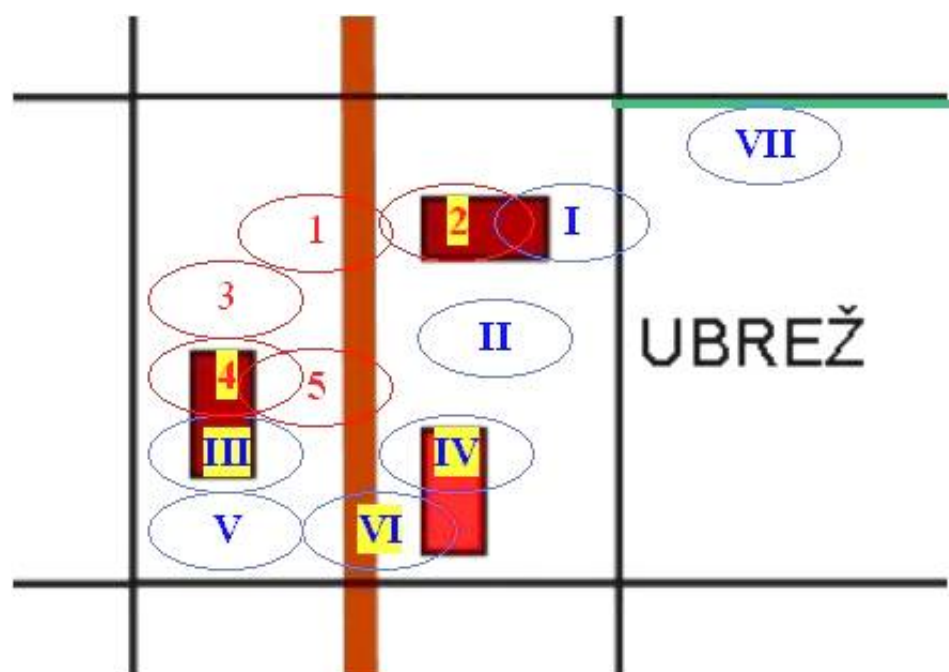
[Indledning](#) - [Grundlag](#) - [Beretning \(1\)](#) - [Beretning \(2\)](#) - [Beretning \(3\)](#) - [Billeder fra spillet](#)

Fægtningsberetning, 4. del

Indledning

De ungarske spilleres forventninger til 2. spilleaften var på forhånd store, men som ved så mange andre lejligheder, så blev udkommet en hel del anderledes. *Sic transit gloria mundi* ... Aftenen kom på mange områder til at stå i bykampens tegn og der var hårde kampe om alle bygninger i Ubrez, og der var i alle træk hårde kampe om de tre modelbygninger, som repræsenterer landsbyen Ubrez.

Træk 5

1. Kortudsnit.

Ved starten af Træk 5 var situationen således:

Ungarske enheder (blå farve):

I: Kommandodeling, 1. Eskadron

II: 2. Eskadron

III: Deling, 1. Eskadron

IV: Deling, 1. Eskadron

V: To maskingeværdelinger og afdelingschef

VI: Panserværnskanondeling

VII: 3. Eskadron

Slovakiske enheder (rød farve):

1: Kampvognseskadron

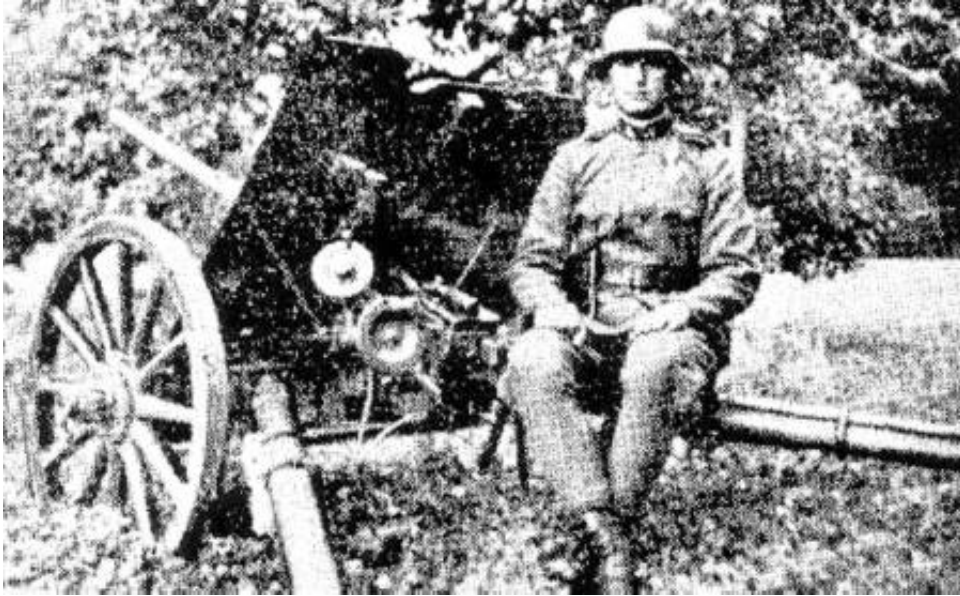
2: To infanterideling (hvoraf en blev tvunget væk)

3: Ingeniørdeling og infanterideling

4: Ingeniørdeling

5: Ingeniørdeling

Træk 6

2. *En medalje må trods alt være på sin plads.*

I Træk 6 opstod den situation, som vi havde håbet på, nemlig at den tildelte panserværnskanondeling overraskende kom til skud.

Fjenden sendte en kampvognsdeling ned ad hovedgaden i Ubrez og gjorde holdt umiddelbart foran den hidtil uopdagede kanonstilling. Delingen optog prompte kampen og skød fire skud mod kampvognen. To skud ramte den fjendtlige LT vz. 40, men kun et gennembrød panseret.

Som følge af kamphandlingerne - og et knap så heldigt moralkast - blev den fjendtlige kampvognsdivision holdt nede, så forventningerne til næste træk var - inden moralfasen - meget store. Nu skulle der for alvor skydes i Træk 7.

I moralfasen gik det dog helt galt for stabsskadronen. Kanondivisionen blev tvunget tilbage, efterladende kanonen. Luftværnsmaskingeværdivisionen, som stadig holdt på landevejen syd for Ubrez gjorde panserværnskanondivisionen følgeskab - holdt nede, tvunget tilbage, demoraliseret og med moral -2. Det kunne næsten ikke blive værre!

Træk 7

3. *2 cm panserværnsgevær Solothurn 36.M.*

Kommandodivisionen i 1. Eskadron arbejdede sig gennem den forreste nordøstligste bygning i Ubrez.

Den nåede frem til en position, hvorfra det med divisionens panserværnsgevær - afdelingens eneste eget panserværnsvåben - skulle være muligt at beskyde den fjendtlige kampvognsdivision i nordkanten af byen.

Kampvognen var holdt nede og ville således ikke få lejlighed til at skyde først.

Der skulle nu være muligheder for, om ikke at ødelægge kampvognen, så dog tilføje den alvorlige tab.

En slovakisk maskingeværdeling beskød kommandodelingen, fra en stilling på nordsiden af Uh. Åh, nej! Den ramte kommandodelingen, som herved fik tab nummer to.

Den blev derfor nødt til at trække sig væk fra bygningen og rykke ud øst for Ubrez. Ærgerligt, ærgerligt!

4. Slovakisk Avia B-534.

Ved starten af Træk 7 meldte spillerne på slovakisk side: "Flyindsættelse!" og en maskine af typen Avia B-534 strøg ned over Ubrez og angreb morterdelingen i skovkanten.

Forsøget på at afværge luftangrebet lykkedes ikke, og uden luftværnsmaskingeværet, så var morterdelingen næsten prisgivet. Delingen fik på grund af tre meget heldige terningkast tre træffere og udgik således.

Tabet af morteren var i sig selv uheldigt nok, men den efterfølgende moralske påvirkning af alle ungarske enheder, inden for en afstand af 50 cm fra angrebsstedet, udeblev ikke!

Det gik rigtig galt for den i forvejen hårdt ramte stabseskadron, hvis luftværnsmaskingevær og mandskabet fra panserværnskanonen måtte trække sig endnu længere tilbage mod syd, og indkasserede en yderligere moralreduktion.

Træk 8

5. Der tages bestik af situationen.

Ved afslutningen af Træk 8 er 1. Afdeling stærkt medtaget af kampene. Hver eskadron har mistet en deling; i 1. og 3. Eskadron en rytterdeling, men kommandodelingen i 2. Eskadron.

Kommandodelingen i 1. Eskadron er demoraliseret, og har flere moral minuspoint. 3. Eskadron er sammen med 4. Eskadrons maskingeværer de eneste nogenlunde brugbare enheder, men især 3. Eskadron har lidt tab på flere af figurbrikkerne.

Lige før spillet sluttede for denne 2. spilleaften kom afdelingschefen ud af sin nedholdelse, og kan således i Træk 10 begynde at give ordrer igen.

Vurdering

Situationen er absolut kritisk, og det er tvivlsomt, om fodfæstet i Ubrez kan bevares. Afdelingen må derfor forudse at overgå til henholdende kamp, således at en slovakisk fremtrængen mod syd kan sinkes længst muligt.

Afslutning

Ovenstående er ikke en minutiøs fremstilling af alle hændelser, men en fremhævelse af nogle af de situationer, som efterlod det største indtryk.

Per Finsted

Kilde	Illustration
1. Hungarian Orders and Medals	2.
2. <i>Honvédhuszárok, Magyar királyi honvédlovasság, 1920-1945</i> af Ságvári György, Somogyi Győző og Szabó Péter, Forlaget Timp, Budapest 2001, ISBN 963-00-7540-7.	3.
3. MS Flight Simulator - Avia B-534	4.
4. <i>A magyar Huszar</i> af Kelenik József, Ságvári György, Szabó Péter og Zachar József, Forlaget Corvina, Budapest (uden år), ISBN 963-13-4453-3	5.